

מסורת הש"ס

ה'תש"ס (לשיל 5710, 5) הוגה טו: ע"פ, 5) הוגה טז. קודשין מ., 4) מנחות נט.; 5) [גרים 11]; 1) [גרים 11: ויש דפיק פשיטא ומשני; 1) פסחים נב., 4) דף טז. ד"ה שניה], 5) [ג'ל דמגן], 1) [לא נמצא בשום מקום],

תורה אור השלם

1. אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לגנן?; 2. כי שפתי בןן ישמרו דעת ותורה יבקשו ופיהו כי מלאך י צבאות הוא: מלאכי ב 1; 3. לא תקלל תרש ולפני עור לא תתן מקלס וְרִאֵתָּה מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים וְיָדָהְתָּ הַעֵינַי תִּרְאֶה וְכָל אֲשֶׁר בָּהּ לֹךְ רַק רָחֵב הַחוּתָה תִּתְּנָהּ הִיא וְכָל אֲשֶׁר אַתָּה בְּבִית בִּי הַחֲבֹתָתָה אֶת הַמַּלְאָכִים אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּה: יהושע ו יז 7. ? שמועתי שמעך יראתי ? פֶּגְלָךְ בְּקֶרֶב שִׁנַּיִם יִתִּידָה בְּקֶרֶב שִׁנַּיִם תִּדְרֹעַ בְּרִיגָה בְּרַם תִּתְּנֶנָּה: חבקוק ג ב

גהות הב"ח

ה' רש"י ד"ה מה שלנו כי ואמר לן רבי. י"ב ולפ"י ה"ק מ"ט קטלוהו וי"ה במגלת פתש"י: 3) ד"ה ככלל כי לישנא אחרינא. י"ב וכן משמע פי' הקהל במגלת ב יד:

גליון הש"ס

גמ' אי במילי דרשיא. עיין תוס' סנהדרין דף ח ע"א ד"ה מפקנא: שם למערתא דרייני וקיבלוהו. ע"י שנת דף י ע"א תוס' ד"ה אי כולא: שם אמר רב הונא באושא התקינו כ"מ פ"ז ב"ש מהל' מ"ח גיטות אמר רב אבהו:

מוסף רש"י

הובא בעמוד קודם

רבינו חננאל

תלמיד חכ' שנידה לכבודו נידויו נידוי. דריק מרתא מנודה לתלמיד אינו מנודה לרב אבל, הא לכולי עלמא מנודה. והני מילי לכבוד עצמו, אבל במילי דרשיאי אין חכמה ואין תבונה לגנן ה'. אמר רב יוסף צורבא מרבנן עבדי דינא לנפשיה, במלתא דפסיקא ליה. כגון הקורא לחבירו עבד יתא בנידוי, וכיוצא בן. הוורא צורבא מרבנן דהוה סני שומעיה, שהיה שם שמים מתחלל על ידו. כגון לא דגריסין בסקו יום הכיפורים מי שיש בידו חילול השם, יצחק דבי ר' אמי אמר כל שחביריו מתבוישין משמעותו, היכי דמי דאמרי שרא ליה מריה לפלותי. אבל הא דאמר רב כגון אנא דשקילנא בישרא

כו', ודאמר ר' יוחנן כגון אנא דאי מסגינא ד' אמות בלא תורה ובלא תפילין, על עצמם בלבד אמרו ולא על זולתם, שהיו מחמירין הרבה על עצמם, הלא תראה שכל אחד כך אמר כגון אנא, אבל כולי עלמא כדאמרן. וכגון אלישע אחר שהיה מתעסק בסכרי מינין ושותה במיני זמר, כדגריסין זמר ויוני לא פסק מביתו. אמרו עליו על אחר שהיה עומד מבית המדרש הרבה סכרי מינים היו שותין לו מחיקו. וגריסין נמי השותה במיני זמר כו'. וכל צורבא מרבנן דהכי עובדיה, מתקרי סנו שומעיה. ואמר רב יהודה בהווא צורבא מרבנן דהוו סנו שומעיה כדאמרן, היכי נעביד ביה, גישמתי, צריכי ליה רבנן, לא גישמתי, קא מתחלל שם שמים. אמר ליה רבה בר בר תנא, הכי אמר ר' יוחנן, מאי דכתיב כהן ישמרו דעת ותורה

תלמיד חכם שנידה לכבודו

כזר פירשתי למעלה: 1) עזיד (איניש)

דינא לנפשיה. דאמר ליה אה מתיבתי לי הכי והכי: דפסיקא ליה.

שודאי הוא לו ולא ספק: סנו שומעניה. שיואלין עליו שמועות רעות: לריכי ליה רבנן. דלתריה דהוה רבאון: ואם לאו אל

ינקשו סורא. הואיל וסנו שומעניה הא לריכי ליה רבנן לאו כלום הוא דמוטב דלא ילפי מיניה: אסא איהו. האי מנודה נמי צהדיהו: מאי דקמן. כלומר היכי מתרמי דעל האי סא ר' שמואל צר נחמני האידנא לצית המדרש: שמע מינה. דלחכי איתרמי דלתא האידנא לצי מדרשא דלאו מוילא הוא דלישני ליה: ועריקא אאחמיה. נשכו למנודה צאמתו: ולא קטלוהו. דהדרא עכנא למערתא ולא פתחה פיה: דייני. ראשי צ"ה. וחסידים עדיפי מינייהו: מאי טעמא. קטלוהו: דעבד ררמי אינעלי וכו'. צהני שמועות רעות: מה שלנו חפץ. עזירה והואיל ואין מכירין אותו שם ליכא חלול השם. 6) ואמר לן רבי משום רב האי גאון ויעשה מה שלנו חפץ רואה לומר דודאי כיון שלנש שמורים וכו' אני ערב צדצר שאינו חפץ מאלן ואילך בעצירה: דקא עבר משום ולפני עור לא סנן מכשול דכיון דגדול הוא שמה מצטע בלציו והוה ליה איהו מכשילו: שך אינו נידוי. דלאו דינא שמתיה: סכנא. צלשון הוה אומרים לו עשה עמך כאלס סכנא עליו ראשו וש צציתן צלשון כצוד אומר לו. 7) לישנא אחרינא סכנא סכנא כצוד צתש צציתן: סכנא. אל תבזה אותו צפרהסיא: כלנא. שחשיכה ואין אדם רואה: משמים נפשיה. משום יקרא דהווא לורכא מדרבנן: מימנו אנגידא. מלקות ומלקות יפה להס יותר משמתא והוו מלקי להו: ומהניא יי טיחיא כסנורא. כשומן שטומין את הסנור וצלע צמוס שאין יואל לעולם כלומר מכה לכל מאלן דשממין ליה דלא נפקא מיניה לעולם: ופליגא דר"ש צ"ל. דאמר יואלה: גנוצסיה. וצ: יודה עבדא. ומלקי ליה: מסתפינא מיניה. דגברא אלמא הוא: שקיל פתיחא עלויה. כתוב עליו שמתא: שקליס. לכתב שמתא: ואחמיה

קלא ולא אשגח ביה אמר ליהו ההוא גברא בשמתא א"ל אדרבה ליהוי ההוא גברא בשמתא אם ממון נתחייבתי לך נידוי מי נתחייבתי לך אתא לבי מדרשא ו א"ל שלו נידוי שלך אינו נידוי ומאי תקנתיה זיל לגביה דלישרי לך לא ידענא ליה אמרו ליה זיל לגבי נשיאה דלישרי לך דתניא י נידוהו ואינו יודע מי גידהו ילך אצל נשיא ויתיר לו נדויו * אמר רב הונא באושא התקינו אב בית דין שסרה אין מגדן אותו אלא אומר לו * הכבד ושב בביתך חור וסרה מגדן אותו מכשול אותו מפני חילול השם ופליגא דריש לקיש 7 דאמר ריש לקיש י תלמיד חכם שסרה אין מגדן אותו בפרהסיא שנאמר 5 וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה כסהו כלילה 6) מר זוטרא חסידא כי מיחייב צורבא מרבנן שמתא והדר משמית לדידיה כי הוה עייל באושפיזיה שרי ליה לנפשיה והדר שרי ליה לדידיה 8) אמר רב גידל אמר רב 9) ת"ח מנדה לעצמו ומיפר לעצמו אמר רב פפא תיתי לי דלא שמיתי צורבא מרבנן מעולם אלא כי קא מיחייב צורבא מרבנן שמתא היכי עביד כי הא 10) דכמערבא י מימנו אנגידא דצורבא מרבנן ולא מימנו אשמתא מאי שמתא אמר רב שם מיתה ושמואל אמר שממה יהיה ומהניא ביה כי טיחיא בתנורא ופליגא דריש לקיש דאמר ריש לקיש כשם שנכנסת במאתים וארבעים ושמונה איברים כך כשהיא יוצאה ממתים וארבעים ושמונה איברים כשהיא נכנסת דכתיב 6 והיתה העיר חרם חרם בגימטריא מאתים וארבעים ושמונה הוו כשהיא יוצאה דכתיב 7 ברוגו רחם תזכור רחם בגימטריא הכי הוו אמר רב יוסף שדי שמתא אגנובתא דכלבא ואיהי דידה עבדה דההוא כלבא דהוה אכיל מסאני דרבנן ולא הוו קא ידעי מנו ושמתו ליה איתלי ביה נורא בגנובתיה ואכלתיה ההוא אלמא דהוה קא מצער ליה לההוא צורבא מרבנן אתא לקמיה דרב יוסף א"ל זיל שמותיה א"ל מסתפינא מיניה אמר ליה שקילי פתיחא עליה כל שכן דמסתפינא מיניה א"ל שקליה אחתיה בכרא ואחתיה

נידוי שלך אינו נידוי, וזל לגבי נשיאה דלישרי לך. דתניא נידוהו ואינו יודע מי נידוהו ילך אצל נשיא ויפר לו. ירושלמי הא אמרה המנדה למי שאינו צריך וחזר הוא ונידהו, נידוי השני נידוי. אמר רב הונא באושא התקינו אב בית [דין] שסרה אין מגדן אותו, אלא אר[מורים] לו להכבד ושב בביתך, חזר וסרה מגדן אותו מפני חילול השם. ריש לקיש אמר תלמיד שסרה אין מבזין אותו בפרהסיא. שנאמר וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה, כסהו כלילה. אמר רב תלמיד חכמים מנדה לעצמו ומיפר לעצמו. מר זוטרא חסידא, כי הוה מתחייב תלמיד חכמים נידוי הוה משמת נפשיה ברישא והדר משמת ליה, וכד הוה עייל לביתיה הוה 8) שרי ליה ברישא והדר שרי לנפשיה. אמר רב פפא תיתי לי דלא שמיתנא צורבא מרבנן מעולם. כי הא

ואלו מגלחין פרק שלישי מועד קטן

יז.

ומרקיה. נשכו אלחמנו ויש מפרשים מדה כנגד מדה משום דנמשד צונות: וְלֹא קיבלוהו. דהדרא ליה עכנא: דעבר אדרכי איצעאי. ולכן לא קיצלוהו אע"פ שהיה תלמיד חכם וי"ג דעצד כר' אילעאי ומשום הכי קיצלוהו דייני:

אם רואה אדם שיצרו מתגבר עליו. וככת ר"ח חס ושלום לא הותר לו לעשות עזירה אלא ע"י כך יכנע לזו צפ"ק דקדושין (דף מ. ושס) פירשתי: נידוי מי נתחייבתי דף. אע"פ ששמעתין צעזר ממון כדאמרינן לעיל (דף טו.) הני מילי לממונא י"ל שהיה לו לקרותו לצ"ד מחילה שמה יפרע ועוד דצב"ד נמי לרץ שני וחמשיי ושני כדפירשתי לעיל וכדמשמע בפרק הגזול בתרא (כ"ק דף קיג.) ולא דמי לאיסורא 9) (דמכין) לאלתר כדאמר 10) צההוא גברא דקאלכל חמרי שנשכו צצנת וכן [ריש] פרק הדר (עירוצין דף סג.) וצסס רצינו חס שמעתי שהיו רגילין צאותו מקום שאוכלין צאלינות וטמן דמים והשמה לא היו עוצרים על הגזל: משמית נפשיה. משום עבר שצריך לנדוט מ"ח איני כדי שיהא זכור להמיר והא דלא המיר לחצירו מתחילה כדאמרינן צצנועות פרק קמא (דף ד.) יבא זכאי ויכפר על החייצ לכן טוב כשימיר לחצירו שיהא הוא מותר קודם: של

לבי מדרשא אמר להו שרו לי אמרו ליה רבנן גברא דחשיב כרב יהודה ליכא הכא דלישרי לך אלא זיל לגביה דר' יהודה נשיאה דלישרי לך אזל לקמיה א"ל לר' אמי פוק עיין בדיניה אי מיבעי למישרא ליה שרי ליה עיין ר' אמי בדיניה סבר למישרא ליה עמד ר' שמואל בר נחמני על רגליו ואמר ומה שפחה של בית רבי לא נהגו חכמים קלות ראש בנידויה שלש שנים יהודה חבירינו על אחת כמה וכמה א"ר זירא מאי דקמן דאתא האידנא האי סבא בבי מדרשא דהא כמה שני לא אתא ש"מ לא מיבעי למישרא ליה לא שרא ליה נפק כי קא בכי ואזיל אתא זיבורא ומרקיה אאמתיה ושכיב עיילוהו למערתא דחסידי ולא קיבלוהו עיילוהו * למערתא דייני וקיבלוהו מ"ט דעבד כר' אילעאי דתניא א ר' אילעאי אומר אם רואה אדם שיצרו מתגבר עליו ילך למקום שאין מכירין אותו וילבש שחורים ויתעטף שחורים ויעשה מה שלבו חפץ ואל יחלל שם שמים בפרהסיא שפחה של בית רבי מאי היא דאמתא דבי רבי חזיתיה לההוא גברא דהוה מחי לבנו גדול 11) אמרה ליהוי ההוא גברא בשמתא דקעבר משום 3 ולפני עור לא תתן מכשול דתניא ולפני עור לא תתן מכשול במכה לבנו גדול הכתוב מדבר ריש לקיש הוה מנטר פרדיסא אתא ההוא גברא וקאכיל תאיני רמא ביה קלא ולא אשגח ביה אמר ליהו ההוא גברא בשמתא א"ל אדרבה ליהוי ההוא גברא בשמתא אם ממון נתחייבתי לך נידוי מי נתחייבתי לך אתא לבי מדרשא ו א"ל שלו נידוי שלך אינו נידוי ומאי תקנתיה זיל לגביה דלישרי לך לא ידענא ליה אמרו ליה זיל לגבי נשיאה דלישרי לך דתניא י נידוהו ואינו יודע מי גידהו ילך אצל נשיא ויתיר לו נדויו * אמר רב הונא באושא התקינו אב בית דין שסרה אין מגדן אותו אלא אומר לו * הכבד ושב בביתך חזר וסרה מגדן אותו מפני חילול השם ופליגא דריש לקיש 7 דאמר ריש לקיש י תלמיד חכם שסרה אין מגדן אותו בפרהסיא שנאמר 5 וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה כסהו כלילה 6) מר זוטרא חסידא כי מיחייב צורבא מרבנן שמתא והדר משמית לדידיה כי הוה עייל באושפיזיה שרי ליה לנפשיה והדר שרי ליה לדידיה 8) אמר רב גידל אמר רב 9) ת"ח מנדה לעצמו ומיפר לעצמו אמר רב פפא תיתי לי דלא שמיתי צורבא מרבנן מעולם אלא כי קא מיחייב צורבא מרבנן שמתא היכי עביד כי הא 10) דכמערבא י מימנו אנגידא דצורבא מרבנן ולא מימנו אשמתא מאי שמתא אמר רב שם מיתה ושמואל אמר שממה יהיה ומהניא ביה כי טיחיא בתנורא ופליגא דריש לקיש דאמר ריש לקיש כשם שנכנסת במאתים וארבעים ושמונה איברים כך כשהיא יוצאה ממתים וארבעים ושמונה איברים כשהיא נכנסת דכתיב 6 והיתה העיר חרם חרם בגימטריא מאתים וארבעים ושמונה הוו כשהיא יוצאה דכתיב 7 ברוגו רחם תזכור רחם בגימטריא הכי הוו אמר רב יוסף שדי שמתא אגנובתא דכלבא ואיהי דידה עבדה דההוא כלבא דהוה אכיל מסאני דרבנן ולא הוו קא ידעי מנו ושמתו ליה איתלי ביה נורא בגנובתיה ואכלתיה ההוא אלמא דהוה קא מצער ליה לההוא צורבא מרבנן אתא לקמיה דרב יוסף א"ל זיל שמותיה א"ל מסתפינא מיניה אמר ליה שקילי פתיחא עליה כל שכן דמסתפינא מיניה א"ל שקליה אחתיה בכרא ואחתיה

קלא ולא אשגח ביה אמר ליהו ההוא גברא בשמתא א"ל אדרבה ליהוי ההוא גברא בשמתא אם ממון נתחייבתי לך נידוי מי נתחייבתי לך אתא לבי מדרשא ו א"ל שלו נידוי שלך אינו נידוי ומאי תקנתיה זיל לגביה דלישרי לך לא ידענא ליה אמרו ליה זיל לגבי נשיאה דלישרי לך דתניא י נידוהו ואינו יודע מי גידהו ילך אצל נשיא ויתיר לו נדויו * אמר רב הונא באושא התקינו אב בית דין שסרה אין מגדן אותו אלא אר[מורים] לו להכבד ושב בביתך, חזר וסרה מגדן אותו מפני חילול השם. ריש לקיש אמר תלמיד שסרה אין מבזין אותו בפרהסיא. שנאמר וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה, כסהו כלילה. אמר רב תלמיד חכמים מנדה לעצמו ומיפר לעצמו. מר זוטרא חסידא, כי הוה מתחייב תלמיד חכמים נידוי הוה משמת נפשיה ברישא והדר משמת ליה, וכד הוה עייל לביתיה הוה 8) שרי ליה ברישא והדר שרי לנפשיה. אמר רב פפא תיתי לי דלא שמיתנא צורבא מרבנן מעולם. כי הא

נידוי שלך אינו נידוי, וזל לגבי נשיאה דלישרי לך. דתניא נידוהו ואינו יודע מי נידוהו ילך אצל נשיא ויפר לו. ירושלמי הא אמרה המנדה למי שאינו צריך וחזר הוא ונידהו, נידוי השני נידוי. אמר רב הונא באושא התקינו אב בית [דין] שסרה אין מגדן אותו, אלא אר[מורים] לו להכבד ושב בביתך, חזר וסרה מגדן אותו מפני חילול השם. ריש לקיש אמר תלמיד שסרה אין מבזין אותו בפרהסיא. שנאמר וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה, כסהו כלילה. אמר רב תלמיד חכמים מנדה לעצמו ומיפר לעצמו. מר זוטרא חסידא, כי הוה מתחייב תלמיד חכמים נידוי הוה משמת נפשיה ברישא והדר משמת ליה, וכד הוה עייל לביתיה הוה 8) שרי ליה ברישא והדר שרי לנפשיה. אמר רב פפא תיתי לי דלא שמיתנא צורבא מרבנן מעולם. כי הא

6) לפענו הני' לסיק דשרי להי' לנפשיה בתחלה ואחנא גירסת רעבי נכוסה יותר ועי' בתוס' ד"ה משמית ודרי'.

7) וצ"ל ויתיר לו נדויו * אמר רב הונא באושא התקינו אב בית [דין] שסרה אין מגדן אותו, אלא אר[מורים] לו להכבד ושב בביתך, חזר וסרה מגדן אותו מפני חילול השם. ריש לקיש אמר תלמיד שסרה אין מבזין אותו בפרהסיא. שנאמר וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה, כסהו כלילה. אמר רב תלמיד חכמים מנדה לעצמו ומיפר לעצמו. מר זוטרא חסידא, כי הוה מתחייב תלמיד חכמים נידוי הוה משמת נפשיה ברישא והדר משמת ליה, וכד הוה עייל לביתיה הוה 8) שרי ליה ברישא והדר שרי לנפשיה. אמר רב פפא תיתי לי דלא שמיתנא צורבא מרבנן מעולם. כי הא

נידוי שלך אינו נידוי, וזל לגבי נשיאה דלישרי לך. דתניא נידוהו ואינו יודע מי נידוהו ילך אצל נשיא ויפר לו. ירושלמי הא אמרה המנדה למי שאינו צריך וחזר הוא ונידהו, נידוי השני נידוי. אמר רב הונא באושא התקינו אב בית [דין] שסרה אין מגדן אותו, אלא אר[מורים] לו להכבד ושב בביתך, חזר וסרה מגדן אותו מפני חילול השם. ריש לקיש אמר תלמיד שסרה אין מבזין אותו בפרהסיא. שנאמר וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה, כסהו כלילה. אמר רב תלמיד חכמים מנדה לעצמו ומיפר לעצמו. מר זוטרא חסידא, כי הוה מתחייב תלמיד חכמים נידוי הוה משמת נפשיה ברישא והדר משמת ליה, וכד הוה עייל לביתיה הוה 8) שרי ליה ברישא והדר שרי לנפשיה. אמר רב פפא תיתי לי דלא שמיתנא צורבא מרבנן מעולם. כי הא

נידוי שלך אינו נידוי, וזל לגבי נשיאה דלישרי לך. דתניא נידוהו ואינו יודע מי נידוהו ילך אצל נשיא ויפר לו. ירושלמי הא אמרה המנדה למי שאינו צריך וחזר הוא ונידהו, נידוי השני נידוי. אמר רב הונא באושא התקינו אב בית [דין] שסרה אין מגדן אותו, אלא אר[מורים] לו להכבד ושב בביתך, חזר וסרה מגדן אותו מפני חילול השם. ריש לקיש אמר תלמיד שסרה אין מבזין אותו בפרהסיא. שנאמר וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה, כסהו כלילה. אמר רב תלמיד חכמים מנדה לעצמו ומיפר לעצמו. מר זוטרא חסידא, כי הוה מתחייב תלמיד חכמים נידוי הוה משמת נפשיה ברישא והדר משמת ליה, וכד הוה עייל לביתיה הוה 8) שרי ליה ברישא והדר שרי לנפשיה. אמר רב פפא תיתי לי דלא שמיתנא צורבא מרבנן מעולם. כי הא

נידוי שלך אינו נידוי, וזל לגבי נשיאה דלישרי לך. דתניא נידוהו ואינו יודע מי נידוהו ילך אצל נשיא ויפר לו. ירושלמי הא אמרה המנדה למי שאינו צריך וחזר הוא ונידהו, נידוי השני נידוי. אמר רב הונא באושא התקינו אב בית [דין] שסרה אין מגדן אותו, אלא אר[מורים] לו להכבד ושב בביתך, חזר וסרה מגדן אותו מפני חילול השם. ריש לקיש אמר תלמיד שסרה אין מבזין אותו בפרהסיא. שנאמר וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה, כסהו כלילה. אמר רב תלמיד חכמים מנדה לעצמו ומיפר לעצמו. מר זוטרא חסידא, כי הוה מתחייב תלמיד חכמים נידוי הוה משמת נפשיה ברישא והדר משמת ליה, וכד הוה עייל לביתיה הוה 8) שרי ליה ברישא והדר שרי לנפשיה. אמר רב פפא תיתי לי דלא שמיתנא צורבא מרבנן מעולם. כי הא

נידוי שלך אינו נידוי, וזל לגבי נשיאה דלישרי לך. דתניא נידוהו ואינו יודע מי נידוהו ילך אצל נשיא ויפר לו. ירושלמי הא אמרה המנדה למי שאינו צריך וחזר הוא ונידהו, נידוי השני נידוי. אמר רב הונא באושא התקינו אב בית [דין] שסרה אין מגדן אותו, אלא אר[מורים] לו להכבד ושב בביתך, חזר וסרה מגדן אותו מפני חילול השם. ריש לקיש אמר תלמיד שסרה אין מבזין אותו בפרהסיא. שנאמר וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה, כסהו כלילה. אמר רב תלמיד חכמים מנדה לעצמו ומיפר לעצמו. מר זוטרא חסידא, כי הוה מתחייב תלמיד חכמים נידוי הוה משמת נפשיה ברישא והדר משמת ליה, וכד הוה עייל לביתיה הוה 8) שרי ליה ברישא והדר שרי לנפשיה. אמר רב פפא תיתי לי דלא שמיתנא צורבא מרבנן מעולם. כי הא

נידוי שלך אינו נידוי, וזל לגבי נשיאה דלישרי לך. דתניא נידוהו ואינו יודע מי נידוהו ילך אצל נשיא ויפר לו. ירושלמי הא אמרה המנדה למי שאינו צריך וחזר הוא ונידהו, נידוי השני נידוי. אמר רב הונא באושא התקינו אב בית [דין] שסרה אין מגדן אותו, אלא אר[מורים] לו להכבד ושב בביתך, חזר וסרה מגדן אותו מפני חילול השם. ריש לקיש אמר תלמיד שסרה אין מבזין אותו בפרהסיא. שנאמר וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה, כסהו כלילה. אמר רב תלמיד חכמים מנדה לעצמו ומיפר לעצמו. מר זוטרא חסידא, כי הוה מתחייב תלמיד חכמים נידוי הוה משמת נפשיה ברישא והדר משמת ליה, וכד הוה עייל לביתיה הוה 8) שרי ליה ברישא והדר שרי לנפשיה. אמר רב פפא תיתי לי דלא שמיתנא צורבא מרבנן מעולם. כי הא

נידוי שלך אינו נידוי, וזל לגבי נשיאה דלישרי לך. דתניא נידוהו ואינו יודע מי נידוהו ילך אצל נשיא ויפר לו. ירושלמי הא אמרה המנדה למי שאינו צריך וחזר הוא ונידהו, נידוי השני נידוי. אמר רב הונא באושא התקינו אב בית [דין] שסרה אין מגדן אותו, אלא אר[מורים] לו להכבד ושב בביתך, חזר וסרה מגדן אותו מפני חילול השם. ריש לקיש אמר תלמיד שסרה אין מבזין אותו בפרהסיא. שנאמר וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה, כסהו כלילה. אמר רב תלמיד חכמים מנדה לעצמו ומיפר לעצמו. מר זוטרא חסידא, כי הוה מתחייב תלמיד חכמים נידוי הוה משמת נפשיה ברישא והדר משמת ליה, וכד הוה עייל לביתיה הוה 8) שרי ליה ברישא והדר שרי לנפשיה. אמר רב פפא תיתי לי דלא שמיתנא צורבא מרבנן מעולם. כי הא

נידוי שלך אינו נידוי, וזל לגבי נשיאה דלישרי לך. דתניא נידוהו ואינו יודע מי נידוהו ילך אצל נשיא ויפר לו. ירושלמי הא אמרה המנדה למי שאינו צריך וחזר הוא ונידהו, נידוי השני נידוי. אמר רב הונא באושא התקינו אב בית [דין] שסרה אין מגדן אותו, אלא אר[מורים] לו להכבד ושב בביתך, חזר וסרה מגדן אותו מפני חילול השם. ריש לקיש אמר תלמיד שסרה אין מבזין אותו בפרהסיא. שנאמר וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה, כסהו כלילה. אמר רב תלמיד חכמים מנדה לעצמו ומיפר לעצמו. מר זוטרא חסידא, כי הוה מתחייב תלמיד חכמים נידוי הוה משמת נפשיה ברישא והדר משמת ליה, וכד הוה עייל לביתיה הוה 8) שרי ליה ברישא והדר שרי לנפשיה. אמר רב פפא תיתי לי דלא שמיתנא צורבא מרבנן מעולם. כי הא

נידוי שלך אינו נידוי, וזל לגבי נשיאה דלישרי לך. דתניא נידוהו ואינו יודע מי נידוהו ילך אצל נשיא ויפר לו. ירושלמי הא אמרה המנדה למי שאינו צריך וחזר הוא ונידהו, נידוי השני נידוי. אמר רב הונא באושא התקינו אב בית [דין] שסרה אין מגדן אותו, אלא אר[מורים] לו להכבד ושב בביתך, חזר וסרה מגדן אותו מפני חילול השם. ריש לקיש אמר תלמיד שסרה אין מבזין אותו בפרהסיא. שנאמר וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה, כסהו כלילה. אמר רב תלמיד חכמים מנדה לעצמו ומיפר לעצמו. מר זוטרא חסידא, כי הוה מתחייב תלמיד חכמים נידוי הוה משמת נפשיה ברישא והדר משמת ליה, וכד הוה עייל לביתיה הוה 8) שרי ליה ברישא והדר שרי לנפשיה. אמר רב פפא תיתי לי דלא שמיתנא צורבא מרבנן מעולם. כי הא

נידוי שלך אינו נידוי, וזל לגבי נשיאה דלישרי לך. דתניא נידוהו ואינו יודע מי נידוהו ילך אצל נשיא ויפר לו. ירושלמי הא אמרה המנדה למי שאינו צריך וחזר הוא ונידהו, נידוי השני נידוי. אמר רב הונא באושא התקינו אב בית [דין] שסרה אין מגדן אותו, אלא אר[מורים] לו להכבד ושב בביתך, חזר וסרה מגדן אותו מפני חילול השם. ריש לקיש אמר תלמיד שסרה אין מבזין אותו בפרהסיא. שנאמר וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה, כסהו כלילה. אמר רב תלמיד חכמים מנדה לעצמו ומיפר לעצמו. מר זוטרא חסידא, כי הוה מתחייב תלמיד חכמים נידוי הוה משמת נפשיה ברישא והדר משמת ליה, וכד הוה עייל לביתיה הוה 8) שרי ליה ברישא והדר שרי לנפשיה. אמר רב פפא תיתי לי דלא שמיתנא צורבא מרבנן מעולם. כי הא

נידוי שלך אינו נידוי, וזל לגבי נשיאה דלישרי לך. דתניא נידוהו ואינו יודע מי נידוהו ילך אצל נשיא ויפר לו. ירושלמי הא אמרה המנדה למי שאינו צריך וחזר הוא ונידהו, נידוי השני נידוי. אמר רב הונא באושא התקינו אב בית [דין] שסרה אין מגדן אותו, אלא אר[מורים] לו להכבד ושב בביתך, חזר וסרה מגדן אותו מפני חילול השם. ריש לקיש אמר תלמיד שסרה אין מבזין אותו בפרהסיא. שנאמר וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה, כסהו כלילה. אמר רב תלמיד חכמים מנדה לעצמו ומיפר לעצמו. מר זוטרא חסידא, כי הוה מתחייב תלמיד חכמים נידוי הוה משמת נפשיה ברישא והדר משמת ליה, וכד הוה עייל לביתיה הוה 8) שרי ליה ברישא והדר שרי לנפשיה. אמר רב פפא תיתי לי דלא שמיתנא צורבא מרבנן מעולם. כי הא

נידוי שלך אינו נידוי, וזל לגבי נשיאה דלישרי לך. דתניא נידוהו ואינו יודע מי נידוהו ילך אצל נשיא ויפר לו. ירושלמי הא אמרה המנדה למי שאינו צריך וחזר הוא ונידהו, נידוי השני נידוי. אמר רב הונא באושא התקינו אב בית [דין] שסרה אין מגדן אותו, אלא אר[מורים] לו להכבד ושב בביתך, חזר וסרה מגדן אותו מפני חילול השם. ריש לקיש אמר תלמיד שסרה אין מבזין אותו בפרהסיא. שנאמר וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה, כסהו כלילה. אמר רב תלמיד חכמים מנדה לעצמו ומיפר לעצמו. מר זוטרא חסידא, כי הוה מתחייב תלמיד חכמים נידוי הוה משמת נפשיה ברישא והדר משמת ליה, וכד הוה עייל לביתיה הוה 8) שרי ליה ברישא והדר שרי לנפשיה. אמר רב פפא תיתי לי דלא שמיתנא צורבא מרבנן מעולם. כי הא

נידוי שלך אינו נידוי, וזל לגבי נשיאה דלישרי לך. דתניא נידוהו ואינו יודע מי נידוהו ילך אצל נשיא ויפר לו. ירושלמי הא אמרה המנדה למי שאינו צריך וחזר הוא ונידהו, נידוי השני נידוי. אמר רב הונא באושא התקינו אב בית [דין] שסרה אין מגדן אותו, אלא אר[מורים] לו להכבד ושב בביתך, חזר וסרה מגדן אותו מפני חילול השם. ריש לקיש אמר תלמיד שסרה אין מבזין אותו בפרהסיא. שנאמר וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה, כסהו כלילה. אמר רב תלמיד חכמים מנדה לעצמו ומיפר לעצמו. מר זוטרא חסידא, כי הוה מתחייב תלמיד חכמים נידוי הוה משמת נפשיה ברישא והדר משמת ליה, וכד הוה עייל לביתיה הוה 8) שרי ליה ברישא והדר שרי לנפשיה. אמר רב פפא תיתי לי דלא שמיתנא צורבא מרבנן מעולם. כי הא

נידוי שלך אינו נידוי, וזל לגבי נשיאה דלישרי לך. דתניא נידוהו ואינו יודע מי נידוהו ילך אצל נשיא ויפר לו. ירושלמי הא אמרה המנדה למי שאינו צריך וחזר הוא ונידהו, נידוי השני נידוי. אמר רב הונא באושא התקינו אב בית [דין] שסרה אין מגדן אותו, אלא אר[מורים] לו להכבד ושב בביתך, חזר וסרה מגדן אותו מפני חילול השם. ריש לקיש אמר תלמיד שסרה אין מבזין אותו בפרהסיא. שנאמר וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה, כסהו כלילה. אמר רב תלמיד חכמים מנדה לעצמו ומיפר לעצמו. מר זוטרא חסידא, כי הוה מתחייב תלמיד חכמים נידוי הוה משמת נפשיה ברישא והדר משמת ליה, וכד הוה עייל לביתיה הוה 8) שרי ליה ברישא והדר שרי לנפשיה. אמר רב פפא תיתי לי דלא שמיתנא צורבא מרבנן מעולם. כי הא

נידוי שלך אינו נידוי, וזל לגבי נשיאה דלישרי לך. דתני